

De selectiewedstrijd

Jared wist dat Jezus Christus aan zijn zijde stond.

Noelle Lambert Barrus

(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

Dit verhaal vond plaats in Frankrijk.

Jared dribbelde met de bal over het veld. Andere spelers renden met piepende schoenen om hem heen.

'Ik sta vrij!' riep Gabriel.

Jared passte de bal naar Gabriel en bleef rennen. Toen passte Gabriel de bal terug. Jared gooide de bal naar de basketbalring.

SWOES!

Hij zat erin!

'Goed gedaan, Jared', zei zijn coach na de wedstrijd. 'Weet je, over twee weken is er een selectiewedstrijd voor het regionale team.'

Jared glunderde. Er werden maar weinig spelers uitgenodigd om aan de selectiewedstrijd voor dat team mee te doen.

'De wedstrijd is op zondag', zei de coach. 'Denk je dat je erbij kunt zijn?'

Jareds enthousiasme verdween als sneeuw voor de zon.

'Op zondag?' vroeg Jared.

'Ja. Is dat erg?'

Jared dacht na. Dit was zijn kans om voor een heel goed team te spelen! Maar op zondag ging hij naar de kerk en richtte hij zich op de Heiland.

'Zondag is een speciale dag voor mij' zei Jared. 'Maar ik zal het met mijn ouders bespreken.'

Die avond zat Jared met zijn ouders op zijn bed. Hij gooide zijn basketbal in de lucht terwijl hij nadacht. 'Ik wil echt graag proberen het team te halen', zei hij tegen mama en papa. Maar ik wil het niet op zondag doen. Ik weet dat God belangrijker is dan basketbal.'

'Wat kunnen wij doen om je te helpen?' vroeg mama.

Jared draaide de bal om in zijn handen. 'Kunnen we samen bidden?'

Hij legde zijn basketbal weg en knielde met mama en papa neer. 'Lieve hemelse Vader,' zei hij, 'ik wil echt heel graag bij dit basketbalteam. Maar de selectiewedstrijd is op zondag! Ik weet dat de zondag de dag is die ik aan U geef. Wat moet ik doen?'

Na het gebed voelde Jared zich getroost.

'Hoe voel je je?' vroeg mama.

'Ik ga niet naar de selectiewedstrijd op zondag', zei hij. 'Maar ik heb het gevoel dat alles goed zal komen.'

Twee dagen later kreeg Jareds moeder een e-mail. Er stond in dat de selectiewedstrijd naar de zaterdag was verplaatst!

Jared kon meedoen *en* de sabbat heiligen! Hij wist dat zijn hemelse Vader zijn gebed had verhoord.

De daaropvolgende twee weken trainde Jared zo hard als hij maar kon. Toen de grote dag aanbrak, deed Jared zijn uiterste best. Hij rende snel, gooide bijna elke keer raak en moedigde zijn teamgenoten aan.

'Deze spelers gaan door naar de volgende selectieronde', zei de coach na de eerste ronde. 'Luister goed of je naam wordt genoemd.'

Jareds hart ging tekeer. De coach noemde een naam. En nog een. En nog een. Jared kreeg steeds minder hoop dat hij geselecteerd zou worden.

Al gauw had de coach alle namen van de lijst opgenoemd. Jareds naam was er niet bij. Jared ging niet door naar de volgende selectieronde.

Jared zat op het bankje buiten de gymzaal en stuurde naar zijn schoenen. Hij had zo hard gewerkt. Maar nu leek het allemaal voor niets te zijn geweest.

Toen mama hem ophaalde, schudde Jared zijn hoofd. 'Ik ben niet geselecteerd voor het team.'

Mama gaf hem een dikke knuffel. 'Wat jammer dat het niet is gegaan zoals je wilde', zei ze.

Jared haalde diep adem. Toen kwam er een gedachte in hem op die hem troost gaf.

'Het gaat niet altijd zoals ik wil', zei hij. 'Maar Jezus Christus weet hoe ik me voel. Hij staat aan mijn zijde.'

Mama glimlachte. 'Dat klopt! Hij weet precies hoe je je voelt.'

Jared glimlachte terug. Hij was nog steeds verdrietig, maar het bracht hem troost om te weten dat de Heiland begreep hoe hij zich voelde. Jared wist dat Jezus altijd van hem zou houden en hem zou steunen. ●

